

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820200528
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3820200528.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu: U. Z., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom N., P. XX, proti žalovaným: 1/ M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., S. XXX/XX, 2/ O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Z. X., D., 3/ C., a.s., IČO: XX XXX XXX, so sídlom N., S. XXX/XX, všetci žalovaní zastúpení: O., A., C. & A. s.r.o., so sídlom N., H., O. D. XX, IČO: XX XXX XXX, o náhradu škody vo výške 4.689.650,- eur, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2020, č. k. 15C/4/2020-153, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým v záhlaví identifikovaným uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Poukazujúc ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou podanou vo veci samej uplatňuje voči žalovaným nárok na náhradu škody vo výške 4.689.650,- eur. Dňa 24.02.2020 bol súdu prvej inštancie doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (pôvodne nesprávne zapísaný ako samostatná vec pod sp. zn. 10C/8/2020), návrh podal žalobca, a ktorý sa vzťahuje ku konaniu vedenému na OS Prievidza sp. zn. 15C/4/2020. V návrhu žalobca opisuje správanie žalovaného 1/, ktoré sa preukazuje aj v iných prebiehajúcich konaniach, a to jeho úkony smerujúce k zmenšeniu svojho majetku, čím vzniká obava z rovnakého konania aj v tomto konaní, a čím by bola budúca exekúcia ohrozená. Takmer všetok svoj majetok žalovaný 1/ nemá evidovaný na seba a eviduje ho na osobu svojej dcéry - žalovanej 2/ a na svoju akciovú spoločnosť - žalovanú 3/. Na základe uvedeného preto navrhuje vydať neodkladné opatrenie, ktorým sa zakáže nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovanej 2/, a to nehnuteľnosti v katastrálnom území N. zapísané na LV č. XXXX do úplného zaplatenia pohľadávky v prospech žalobcu U. Z., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom P. XX, N. vyplývajúcej z titulu náhrady škody vo výške 4.689.650,- eur, uplatňovanej voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/4/2020. Ďalej navrhol zakázať akokoľvek nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovanej 3/, a to nehnuteľnosti v katastrálnom území N. zapísané na LV č. XXXX, nehnuteľnosti v katastrálnom území N. zapísané na LV č. XXXX, nehnuteľnosti v katastrálnom území N. zapísané na LV č. XXXX, nehnuteľnosti v katastrálnom území N. zapísané na LV č. XXXX, do úplného zaplatenia pohľadávky v prospech žalobcu vyplývajúcej z titulu náhrady škody uplatňovanej v konaní 15C/4/2020. Žalobca pripojil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okrem uznesení vydaných vo veci 16C/31/2019 aj LV k. ú. N., a to č. XXXX, kde tam zapísané nehnuteľnosti sú evidované ako vlastníctvo žalovanej 2/, pričom k nehnuteľnostiam sa viažu viaceré ťarchy. Z LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX k. ú. N. taktiež vyplýva, že tam evidované nehnuteľnosti sú vo vlastníctve alebo spoluvlastníctve žalovaného 3/. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom žaloby vo veci samej, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, konaniami vedenými na tamomšom súde týkajúcimi sa nárokov žalobcu, dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť. Predovšetkým súd prvej inštancie

konštatoval, že každý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať opis rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ďalej opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. V danej veci žalobca navrhuje neodkladným opatrením upraviť pomery sporových strán po začatí konania vo veci samej pod sp. zn. 15C/4/2020 tak, že navrhuje zakázať žalovanej 2/ a žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami uvádzanými v návrhu. Je jednoznačné, že týmto chce zabezpečiť úplné zaplatenie pohľadávky, ktorú si uplatňuje voči všetkým trom žalobcom vo veci samej. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí aspoň opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku vo veci samej. Žalobca vo veci samej však túto zákonom predpokladanú povinnosť nesplnil. Vo veci samej žalobca uplatňuje voči všetkým trom žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 4.689.650,- eur a tento nárok sa má skladať z viacerých čiastkových nárokov na náhradu škody a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Spôsob, akým žalobca popisuje rozhodujúce skutočnosti o dôvodnosti a trvaní jeho nároku je nejasný, nesústredený a predovšetkým nezrozumiteľný, nehovoriac o tom, že žaloba nie je podložená žiadnym relevantným listinným dôkazom. Súd prvej inštancie nie je povinný zabezpečovať si listinné dôkazy z iných prebiehajúcich súdnych konaní a z nich vyvodzovať skutkové tvrdenia žalobcu. Zo žaloby vyplýva rozsiahly opis spoločných podnikateľských aktivít predovšetkým medzi žalobcom a žalovaným 1/, následnú zmenu konania žalovaného 1/ s cieľom zdiskreditácie a znemožnenia osoby žalobcu, resp. osoby jeho štatutárneho orgánu. Ohľadom jednotlivých nárokov žalobca uvádza ako škodu právoplatne vyplatný podiel, ktorý mu mal byť vyplatný v súvislosti s pozemkami pod hotelom F. v N., z tohto tvrdenia však nevyplýva akú povinnosť mal, a ktorý zo žalovaných porušil vo vzťahu k žalobcovi a prečo škoda vo výške 300.000,- eur mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením tejto povinnosti. Ďalšia škoda za práce na rodinnom dome žalovaného, ktoré predstavujú náklady stavby s dohodnutou odmenou a cenou za pozemok, nie je taktiež nijako preukázaná, nie je vôbec osvedčená existencia dohody o odmene a ceny za pozemok, a teda nie je jasné, či ide o nárok z dohody, a ak áno, s kým uzavretej, resp. nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť porušením povinnosti, ktorého zo žalovaných. Taktiež nie je zrejmé, z čoho mal v prospech žalobcu prichádzať zisk za pozemky z projektu A. v N. v sume 334.650,- eur. Ako ani sčasti preukázané nemôže súd prvej inštancie považovať tvrdenie žalobcu, že výkonom záložného práva na majetok žalobcu mu vznikla škoda v podobe straty zákazok minimálne 500.000,- eur, ide len o hypotetické tvrdenie v žalobe. Celkom nedôvodný sa v tomto štádiu konania javí nárok žalobcu voči žalovaným na nemajetkovú ujmu 3.000.000,- eur, ktorú však odôvodňuje v žalobe tromi riadkami a má predstavovať ujmu vo výške 1.000.000,- eur pre každého člena rodiny, nie je zrejmé, koho rodiny a o aké fyzické osoby ide. Tieto fyzické osoby však spor nevedú, nie sú žalobcami, preto nie je daná aktívna legitímácia žalobcu na takýto nárok. Podľa názoru súdu prvej inštancie, že nie je ani len osvedčená dôvodnosť nároku žalobcu vo veci samej, teda nároku na peňažné plnenie, a tým nemôže existovať obava, že budúca exekúcia môže byť ohrozená. Ako správne argumentujú žalovaní, zo žaloby a ani návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec nevyplýva, prečo by mali za všetky nároky zodpovedať žalovaní spoločne a nerozdielne, z akých skutočností má táto solidarita vyplývať, keďže žalobca opisuje viac len konanie žalovaného 1/, zrejme len od správania ktorého odvíja nároky na náhradu škody. Prípadné prevody majetku na žalovaných 2/ a 3/ v akejkoľvek podobe nemôžu priamo bez ďalšieho zaväzovať týchto žalovaných na priame plnenie. Išlo by o neprimeraný zásah do vlastníckych práv strán sporu nad nevyhnutnú mieru. V danej veci žalobca vo veci samej nedoplnil predmetnú žalobu o riadne uvedenie rozhodujúcich skutkových tvrdení, nepredložil k žalobe listinné dôkazy, žalobu nedoplnil ani v lehote 10 dní, preto vo veci samej bude súd postupovať tak, že žalobu ako takú odmietne. Navrhované neodkladné opatrenie pritom má jednoznačný vzťah k žalobe vo veci samej, ktorou v prípade ak súd ju súd odmietne, konanie končí. Žalobca zostal nečinný aj čo do jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, preto aj táto jeho žiadosť bude následne zamietnutá. Súd prvej inštancie o nároku žalovaných na náhradu trov konania o neodkladné opatrenie nerozhodoval, pretože o týchto trovách rozhodne vo veci samej.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu predmetné uznesenie zrušiť. Namietal, že súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia predčasne. Uviedol názor, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal zo skutočnosti, že žalobca je nečinný a nedodržiava lehoty stanovené súdom. Poukázal pri tom na skutočnosť, že uznesenie zo dňa 06.03.2020, č. k. 15C/4/2020-124, ktorým ho súd vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnil svoje podanie doručené súdu dňa 07.02.2020, súd prvej inštancie doručoval duplicitne, teda elektronicky aj listinne. Listinné doručenie žalobcovi nastalo dňa 13.03.2020, na čo súd prvej inštancie podľa

názoru žalobcu nezákonne prihladal a opomenul elektronické doručenie, ktoré nastalo dňa 25.03.2020. Poukazujúc na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, súdom určené lehoty neplynuli od 27.03.2020 do 30.04.2020. Žalobca vyjadril názor, že lehota k predmetnému uzneseniu (zo dňa 06.03.2020, č. k. 15C/4/2020-124) tak uplynie dňa 11.05.2020, pričom v danej veci bola podaná žiadosť o predĺženie lehoty, o ktorej nebolo rozhodnuté.

3. Žalovaní v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhovali napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedli, že stanovisko žalobcu v podanom odvolaní považujú za zmatečné, formalistické a absolútne nezodpovedajúce dôvodom, pre ktoré bol návrh na vydanie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietnutý. K dôvodom zamietnutia návrhu neodkladného opatrenia v časti nemajetkovej ujmy uviedli, že vzniesli námietku proti aktívnej legitimácii žalobcu, nakoľko konateľ žalobcu ako aj jeho rodinní príslušníci sú fyzické osoby spôsobilé na práva a povinnosti, spôsobilé právne konať a majú procesnú subjektivitu, aby uvedený nárok nemajetkovej ujmy voči žalovaným uplatnili sami. Náhrada nemajetkovej ujmy predstavuje neprevoditeľné právo, ktoré si môže uplatniť vždy len osoba, ktorej mala byť takáto nemajetková ujma spôsobená. Vo vzťahu k ostatným častiam nároku na náhradu škody v napadnutom uznesení uviedli, že na splnenie nároku na náhradu škody je podľa platnej právnej úpravy potrebné kumulatívne splnenie znakov škody, pričom z podania žalobcu nie je zrejmé, akého porušenia právnej povinnosti sa žalovaní dopustili. Žalobca dokonca nerozlišuje, ktorý zo žalovaných sa mal v ktorej časti dopustiť akého porušenia. Žalovaní poukázali i na nenaplnenie ďalšieho znaku zodpovednosti za škodu, a to vznik škody. Skutkové okolnosti uvádzané žalobcom nezodpovedajú realite a navyše nie sú podporené žiadnymi dôkazmi. K návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaní uviedli, že žalobca bol povinný identifikovať účel, ktorý svojim návrhom sleduje a následne tento účel komparatívne vyhodnotiť vo vzťahu k možnému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Uvedené žalobca úplne opomenul, keď ako jediný dôvod nariadenia neodkladného opatrenia uviedol obavu z budúceho ohrozenia exekúcie. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal naliehavosť, ktorá by odôvodňovala úpravu pomerov neodkladným opatrením. K odkazu žalobcu v súvislosti so šírením ochorenia COVID 19 žalovaní uviedli, že nie je skutočnosť, ktorá by akýmkoľvek spôsobom súvisela s opatreniami a odkazovanie na predmetné opatrenia považujú za účelovú snahu žalobcu o prieťahy v konaní.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej "CSP") po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d) CSP), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

6. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým tento požadoval zákaz nakladať nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovaných 2/ a 3/ do úplného zaplatenia pohľadávky v prospech žalobcu vyplývajúcej z titulu náhrady škody vo výške 4.689.650,- eur uplatňovanej voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/4/2020, nevyhovet z dôvodu, že nepovažoval za splnené zákonné predpoklady na jeho nariadenie posúdiac, že žalobca podľa jeho názoru jednak žiadnym spôsobom neosvedčil existenciu skutkových okolností k využitiu požadovaného inštitútu (nepredložil súdu dôkazný materiál, žalobu vo veci samej, od ktorej odvíjal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nedoplnil ani v lehote 10 dní po výzve súdom prvej inštancie), uvádzajúc, že spôsob popisu skutočností žalobcu je nejasný a nezrozumiteľný. Konštatujúc nedôvodnosť nároku žalobcu vo veci samej, teda nároku na peňažné plnenie, nemôže existovať obava, že budúca exekúcia môže byť ohrozená.

7. Odvolací súd posúdením rozhodujúcich skutočností po dôkladnom oboznámení sa

s obsahom spisového materiálu, so zreteľom na podané odvolanie a v ňom produkované odvolacie dôvody, posúdil námietky žalobcu smerujúce proti zamietajúcemu rozhodnutiu ako nedôvodné, nespôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o nesplnení zákonných podmienok pre nariadenie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a v podrobnostiach naň odkazuje.

8. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Odvolací súd vyhodnotením rozhodujúcich skutočností dospel zhodne ako súd prvej inštancie k záveru, že v preskúmvanej veci nie sú naplnené zákonné predpoklady pre využitie inštitútu neodkladného opatrenia. Odvolací súd preskúmal podané odvolanie, a dospel k záveru, že podané odvolanie nevyvracia (ani nenapáda) skutkové a právne dôvody zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú uvedené v odsekoch 7/ až 9/ odôvodnenia, a ktoré sú pre zamietavý záver súdu podstatné.

14. Odvolanie žalobcu obsahovalo iba jednu odvolaciu námietku, ktorá sa týkala len odseku 10/ odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (polemika, či uplynula súdom určená lehota na odstránenie väd podania vo veci samej). V tomto odseku súd prvej inštancie neuvádzal rozhodné dôvody zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, iba odhaľoval svoj ďalší procesný postup v konaní o veci samej (možné odmietnutie návrhu vo veci samej). Dôvody rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, úvahy súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k napadnutému rozhodnutiu, boli uvedené v ostatných odsekoch, ktorých sa však odvolanie nedotklo.

15. Uplatnený dôvod odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie potom nebol spôsobilý privodiť iné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto bolo potrebné uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť.

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, hoci tieto skutočnosti v odvolaní žalobca výslovne nenapáda, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca netvrdil skutočnosti ani neoznačil a nepredložil súdu dôkazný materiál, z ktorého by vyplynula bezodkladná potreba úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovanými 2/ a 3/ práve formou navrhovaného neodkladného opatrenia najmä vo vzťahu k nároku o veci samej. Zároveň odvolací súd súhlasí, že popis rozhodných skutočností odôvodňujúcich uplatnený nárok v žalobe je nejasný, nesústreďený a predovšetkým nezrozumiteľný. Pre rozhodnutie o nariadenom neodkladnom opatrení platia prísne zákonné časové limity. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení musel byť pre vyhovenie návrhu nárok vo veci samej aspoň osvedčený, čo v tomto prípade splnené nebolo, preto súd prvej inštancie správne návrh zamietol.

17. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať a zisťovať konkrétne skutkové okolnosti spornej veci, ale úlohou súdu v konaní o

nariadenie neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade nemal odvolací súd za preukázané.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne za použitia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).